

– Ama, oy mi chhay, dikhel li tut ka trashal tutar!

– Muk man, pa oy si mi butsi dali ka trashal ili na trashala.

Lena, thovena kodole o shoro, mukena la kodova. Pal o udar i chhay. Nakhela. Odova lela pes, lela pes o shoro, chhivela i kodoya...I shereski morti. Achhola tar I chhay po-lachho. I chhay so dikhel les, chukizela o shoro ko udar. So dikhel i chhay, zakopchiskere i kiliya.

– O-o-o! Tu ka oves mo rom! Averen na kamava!

I loshandela o shoro. Loshandela i chhay, ama chhaves isi hoi, ponezhe trin drom... Ko treto drom zorle mangle o shoro te muken les. Lia pes o shoro, phenla chhayake:

– Akana shunen so vakerav tumenge! Tu zha i vaker te dadeske: „Aki sar i bitsi, aki sar i butsi“. Ako haresizela, ka achhovav! Ako nanay, nanay!

– Yok! Me tut haresizava! Tu sien mange veche me vogiste! Me nashi te delizama tutar! Me tutar po-lachho nashti arakhava!

I shte-ne shte, geli te vakerel pe dadeske i chhay. Vakerela pe dadeske:

– O, babo! Dova mande ka ovel, te avel nay te ovel! Me leske merava!

– So? Tu...? Shereske? Te zhaa te ... A-a-a! Ne!

– Tu te dikhes lestar po-lachho kodoya?

– Kidya li?

– Emi, kidya dimi, dade! I astar zurna te keren biav.

Hana, piena zhi akana.

ГЛАВЧО

Имало едно Време един мъж и една жена. Те си нямали деца. Един ден мъжът казал на жена си:

– Жено, колко Време Вече живеем заедно, а си нямаме деца. Някой да ни гледа, когато остареем. Ще тръгна по широкия свят да търся късмета си.

И тръгнал. Вървял, Вървял, стигнал до една къща. Почукал. Отворила му една стара жена.

– Влизай, Влизай. Виждам, че идваш отдалече. Ела да пренощу-